

Sygn. akt II Ka 294/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Świącicka (spr.)
Sędziowie:	SO Mariola Krajewska - Sińczuk SO Teresa Zawiślak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Defut-Kołodziejak

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 r.

sprawy **C. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 157 §2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżycielkę prywatną

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 18 kwietnia 2013 r. sygn. akt II K 929/12

uchyla wyrok i sprawę przekazuje sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 294/13

UZASADNIENIE

C. K. został oskarżony przez oskarżycielkę prywatną B. R. o to, że w maju 2012 roku w miejscowości R. uderzał ją kijem po rękach i ciele, czym spowodował u niej obrażenia ciała w postaci krwiaków na plecach i rękach, powodując u niej rozstrój zdrowia na okres krótszy od 7 dni, **tj. o czyn z art. 157 § 2 kk.**

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2013r. uniewinnił C. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Apelację od wyroku wniosła oskarżycielka prywatna, która zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na ustaleniu, że C. K. nie dopuścił się zarzucanego mu czynu – wносиła o zmianę wyroku. Na rozprawie odwoławczej wносиła o ukaranie oskarżonego. C. K. wносиł o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zaważył co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że Sąd Rejonowy rozpoznając sprawę nie wyjaśnił wszystkich istotnych okoliczności, co uniemożliwiło Sądowi Odwoławczemu dokonanie merytorycznej kontroli rozstrzygnięcia.

Sąd rozpoznający sprawę uznał, iż zeznania oskarżycielki prywatnej nie stanowią wiarygodnego dowodu, wskazując na sprzeczności w podawanych przez nią wersjach zdarzenia. Uznał natomiast za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego.

Nie przesądzając o trafności takiej oceny zeznań pokrzywdzonej i wyjaśnień oskarżonego stwierdzić należy, że w sprawie nie zostały przeprowadzone dowody, które potwierdzić mogłyby lub też nie, wersję przedstawianą przez oskarżycielkę prywatną. W apelacji zostały przez nią trafnie podniesione dwie okoliczności, które przez sąd nie zostały wyjaśnione. Wskazała, iż sąd nie ustalił w jaki sposób powstały u niej obrażenia ciała oraz nie przeprowadził dowodu z zeznań świadków, których informowała o zdarzeniu.

Z zaświadczenia lekarskiego, które B. R. przedstawiła, wynika iż zgłosiła się w dniu 18 maja 2012 roku do lekarza, podając iż poprzedniego dnia została pobita przez C. K.. Badający ją lekarz stwierdził krwiaki podskórne (wylewy sinofioletowe) na plecach, na prawym przedramieniu, w okolicy łędźwiowej lewej. W celu weryfikacji zeznań oskarżycielki, przede wszystkim należało ustalić w jaki sposób powstały stwierdzone u niej przez lekarza obrażenia. Stwierdzenie powyższego wymaga wiadomości specjalnych – w związku z czym sąd powinien dopuścić dowód z opinii biegłego lekarza, który wypowie się co do mechanizmu powstania obrażeń.

Oskarżycielka podniosła także w apelacji, iż sąd nie przeprowadził dowodu z zeznań świadków, których informowała o pobiciu. Sąd w uzasadnieniu wyroku stwierdził, iż oskarżycielka na rozprawie zeznała, iż dzień po pobiciu informowała o nim sąsiadów M. i D. M.. Uznał jednak, że zeznania jej co do tej okoliczności są niewiarygodne, gdyż były sprzeczne z informacją przekazaną przez nią lekarzowi, który umieścił ją w treści zaświadczenia. Sąd nie był uprawniony do takiej oceny, gdyż nie była ona poprzedzona przesłuchaniem wskazanych przez oskarżycielkę osób, które mogą mieć wiadomości na temat zdarzenia. Zaświadczenie lekarskie, które poza stwierdzeniem obrażeń zawiera inne informacje, powinny co do innych okoliczności zostać zweryfikowane innymi dowodami.

Dodać należy, że Sąd powołując się na zeznania syna oskarżycielki – A. R., które uznał za podważające zeznania matki nie uwzględnił sąd, iż jak podała ona, po powrocie do domu zastała syna pijanego (protokół zawiadomienia o przestępstwie).

Należy zgodzić się z Sądem I instancji, że relacje pokrzywdzonej na temat zdarzenia różnią się między sobą. Zauważyć jednakże należy, że jest ona osobą mającą 80 lat, niewykształconą – co wynika z treści jej zeznań. Sąd powinien rozważyć, czy te okoliczności uzasadniają potrzebę przesłuchania jej z udziałem psychologa, co może ułatwić ocenę jej zeznań.

Powyższe rozważania wskazują, iż Sąd Rejonowy oparł rozstrzygnięcie na niepełnym materiale dowodowym, a przeprowadzone dowody przeprowadził i ocenił mało wnikliwie i jednostronnie. Dostrzegając sprzeczności w relacjach oskarżycielki nie próbował ich wyjaśnić. Dotyczy to m.in. zapisu w zaświadczeniu lekarskim o innej treści niż to, co podawała na rozprawie.

Mając powyższe na względzie Sąd Odwoławczy uznał, iż ponowne rozpoznanie sprawy, z wykorzystaniem wyżej wskazanych zaleceń pozwoli sądowi na prawidłową ocenę dowodów oraz wydanie stosownego rozstrzygnięcia.